

Nyt fra New Zealand

DK

21. marts 2006

Brev nr. 8

I dette brev: Sydney, hjemrejse og afslutning.

20. marts 2006.

Vi havde pakket alt vores bagage, inden vi gik i seng, så vi havde god tid til at få morgenmad i hotellets restaurant, få skrevet det sidste på nyhedsbrev07, og få ryddet ordentlig op efter os, inden vi forlod vores pæne værelse. Vi lavede en aftale om, at efterlade vores bagage på hotellet til senere afhentning samt bookede en shuttlebus til lufthavnen.

Vi gik i retning af Darling Harbour, det småregnede lidt, men temperaturen var behagelig. Vi kom ret hurtigt ind i Chinatown, et meget stemningsfyldt område med et hav af forskellige butikker. Vi fandt en japansk fortovscafe, hvor vi købte japanske pandekager. Lidt a la muffins med fyld af chokolade, vanille og grøn the. Så gik vi ind i Paddy's Market, en stor samling af fine og lettere fine butikker og boder. Mit ur havde været ude af drift i flere dage, det trængte til et nyt batteri. Der var en bod med ure, også Seiko, så jeg overvejede kraftigt at købe et nyt i stedet for at købe batteri. Den model, jeg gerne ville have, kunne først komme hjem ugen efter, det kunne vi ikke vente

på, så jeg fik skiftet batteriet for 12 \$. Vi lod ikke uret ude af syne, medens det blev klaret. Merete fandt en sød nederdel med tilhørende top, så nu er sommerkollektionen i hus. Prøverummet var et sort telt på størrelse med en stemmeboks, der var belravende mørkt derinde, så Merete havde sit hyr med at finde lynlåsen, da nederdelen skulle af igen.

Udenfor Markedet havde Monorail'en holdeplads, på første sal forstået. Vi købte billet til en rundtur. Monorail er en S-bane lignende sag, som kører højt over gaden på en skinne. Mange steder var skinnen monteret på husene, og enkelte stoppesteder var på anden etage. Foruden at køre over gaderne, kørte den også ud over vandet i Darling Harbour. Jeg nappede nogle billeder undervejs,

indtil Merete gjorde mig opmærksom på, at nu gik der for meget japaner i mig. Vi forlod monorailen ved stoppestedet tættest på vores hotel, fødderne skulle ikke overanstreges, inden vi skulle ud og vade rundt i lufthavnen med al vores bagage.

Så gik vi ned til vores egen havn, vi var blevet sultne, så vi købte nogle pandekager med kylling fyld. Derefter gik vi lige en sidste tur rundt om Operahuset. Det ser spændende og imponerende ud fra alle vinkler, og der er åbenbart mange af samme mening, det pulserer med turister uafbrudt omkring Utzons mesterværk.

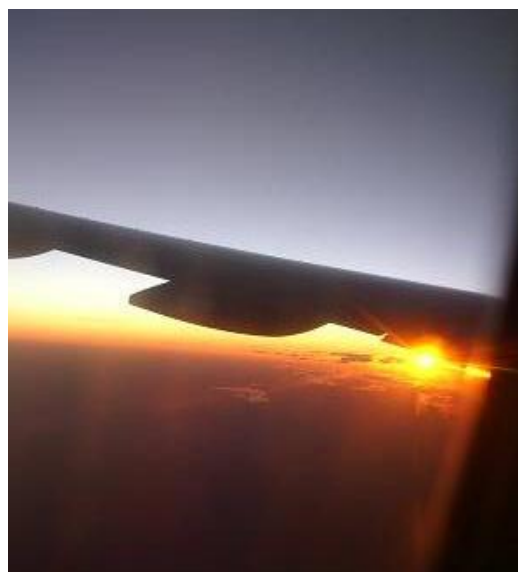
Vi gik til hotellet, fandt vores bagage og fik klædt lidt om til hjemrejsen. Shuttle bussen var forsinket, vi begyndte at have nerverne siddende udenpå tøjet, som man siger.

Receptionisten lavede et opkald til busfirmaet, det beroligede os ikke særligt, at forsinkelsen skyldtes kraftig trafik. At vi yderligere skulle omkring 2 andre hoteller og hente passagerer, inden vi kørte mod lufthavnen, gjorde os kun mere urolige.

Godt, vi selv havde bedt om at komme med en bus ½ time før den, som hotellet anbefalede. Vi nåede til lufthavnen tidsnok, og indcheckning gik i øvrigt meget hurtigt. Så vi var kølet helt af, inden vi blev jaget ombord, vi lettede faktisk fra lufthavnen 5

minutter før den planlagte afgangstid kl. 18:30. Den også i Danmark omtalte Hurricane Larry, som løb ind over Australsk område natten til mandag, mærkede og så vi intet til. Det hele foregik langt nord for Sydney i staten Queensland, men vi har læst om dens meget omfattende ødelæggelser.

Efter knap 2 timer i luften, og længe før vi passerede Ayers Rock, tog vi afsked med solen. Selv om vi fløj i samme retning, kunne vi ikke følge med, solen forsvandt i horisonten foran os. Det var lidt underligt at tage afsked med den, velvidende at hele vores 16.000 km lange flyvning fra Sydney til Wien ville foregå i mørke. Vi mellemlandede efter 8 timer, ligesom på udturen i Kuala Lumpur, dette stop tog næsten 2 timer, det var rart at komme ud og bevæge kroppen, så vi travede lystigt frem og tilbage i gaten. Det eneste spændende at se på var nogle flotte dekorationer med orkideer, Merete kunne næsten ikke holde fingrene fra dem. Det

styrtregnede i Kuala Lumpur, godt, vi ikke skulle udendørs, men 29 grader var der alligevel ved midnats tid.

21. marts 2006.

Efter yderligere 11 timer i luften lagde vi an til landing i Wien, ganske rigtigt, så dukkede solen op bag ved os, en halv times tid før landing. Landskabet under os var flere steder sneklædt. Vi landede i Wien kl. 06.00 lokal tid. Ganske flot, efter at være startet fra Sydney kl. 18:25 mandag aften. Men de 10 timers tidsforskel mellem Sydney og Wien gør sin indflydelse på det regnestykke.

I lufthavnen i Wien, gjorde vi vores morgentoilette. Det var dejligt at blive vasket og få børstet tænder, inden den videre færd mod København. Vi havde heldigvis ikke megen ventetid i

lufthavnen, vi trængte bare til at komme hjem. Vejret var flot, med næsten klar himmel og solskin i Wien, men med en temperatur tæt på frysepunktet - vi kunne mærke det, især vores bare fødder, da vi gik ombord i flyet til København.

Indflyvningen i det danske område var særdeles smuk, vi kom over Østersøen fra Rostock, op langs Falsters østkyst, Farøbroen og Møns Klint. Klinten var meget smuk i formiddagssolen. I Kastrup gik det hurtigt med at komme ud fra udenrigsafdelingen - vi skulle jo ikke tænke på vores kufferter, så vi skyndte os over i indenrigs terminalen. Vi var tidsnok i indenrigs til, at det var relevant at ændre vores afgang mod Karup til et tidligere fly. Det ville spare os for 2 timers ekstra ventetid i Kastrup. Det lykkedes faktisk med stor velvilje fra Cimbers personale (blot vi lige ville slippe 2*200 kr.) for at få vores billetter ændret, samt få ændret bagagemærkerne på vores kufferter, som var checket igennem fra Sydney til Karup, således at de også ville komme med den tidligere afgang. Vi var meget spændte, da vi kom ud til Karup flyet og fik at vide, at der endnu ikke var kommet bagage fra udenrigs, og vi bad stewardessen holde øje med vores kufferter. Inden afgang fik vi bekræftet, at vores bagage var med. Vi kunne nyde turen til Karup, selvom vi faktisk ikke gad mere flyvning i denne omgang. Vi havde aftalt med Sander, at han skulle hente os i Karup, og han stod klar, da vi kom. Vi blev inviteret til frokost på Kraghøjen, hvorefter vi kørte hjem for at pakke ud, vaske og forsøge at fordøje de mange herlige oplevelser. Sander gav også hakkebøffer til aftensmad, hyggeligt og dejligt nemt for os.

Nu skal vi til at hjælpe Berith med at flytte i lejlighed i Århus. Der skal males mm. En opgave vi selvfølgelig gerne vil hjælpe hende med, men lidt ubelejligt at det lige faldt sammen med vores ferie. Hun har haft lejligheden siden 1.

marts, indtil nu har hun kørt frem og tilbage med toget hver dag. Vi regner begge med at starte på arbejde torsdag, hvis vi kan finde ud af at stå op, når vækkeuret ringer, vi er lidt forstyrret af tidsforskydelsen og årstidsændring, jeg mener, solen skinner, - hvad tøj skal vi så tage på?

En dejlig ferie er til ende. Mere end 38.000 km i passagerfly er tilbagelagt, 4500 km i autocamper, godt 2100 billeder har vi knipset, vi har ikke talt, hvor mange skridt vi har gået eller hvor mange indtryk vi har konsumeret. Men overalt, hvor vi har været, er vi blevet venligt og meget imødekommende modtaget. New Zealand er bestemt et rejsemål, vi har lyst til at gense.

Kærlig hilsen
Merete & Bent